

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/48/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313201605
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8313201605.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Világiovej v spore žalobcu: Y. R., bytom Y. XXXX, XXX XX U. proti žalovanému: Y. Y. V., H. so sídlom W. XXXX/XX, XXX XX U. o zaplatenie 700,-eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 11C/25/2013-418 z 16.04.2018 takto

rozhodol:

I. Zamietá návrh na zmenu žaloby.

II. Potvrdzuje rozsudok.

III. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaných strán sporu súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol nasledovne, cit.:

„I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému p r i z n á v a vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku vo veci samej“.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami čl. 6 ods. 1, čl. 8, § 149, § 153 ods. 1, § 154 CSP, čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Výrok o trovách konania ustanoveniami § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

3. Vychádzal zo zistenia, že predmetom tohto sporu, po čiastočnom späťvzatí žaloby je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 700,-Eur titulom bezdôvodného obohatenia sa žalovaného na úkor žalobcu, lebo podľa tvrdenia žalobcu, ten žalovanému ako svojmu advokátovi zastupujúceho ho v konaní na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 15C/59/2008 vyplatil zálohu vo výške 850,-Eur, ktorú mal žalovaný prevziať, z tejto zálohy žalovanému patrí 150,-Eur, a zvyšných 700,-Eur požaduje žalobca od žalovaného späť, lebo mu žalovaný ako advokát vo vyššie uvedenom spore neposkytol adekvátne právne služby. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania potom uzavrel, že žalobca v spore nepredložil a ani nenavrhol vykonať relevantný dôkaz, ktorý by podporil a preukázal jeho tvrdenie, že žalovanému v súvislosti s jeho zastupovaním v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné, pod sp. zn. 15C/59/2008 vyplatil zálohu vo výške 850,-Eur.

4. Tento rozsudok včas podaným, obsahovo masívnym odvolaním napadol žalobca. Na prvom mieste v ňom žalobca vyjadruje nesúhlas a nespokojnosť s procesným postupom a rozhodovaním zákonného sudcu, ktorý je podľa žalobcu zaujatý, a to nie len v tomto, ale aj iných sporoch. Žalobca v odvolaní ďalej zaujíma svoj postoj k spoločenskopolitickej situácii a zmenám od februára 1948 až po február 2018. Z obsahu odvolania žalobcu taktiež plyní, že vytyka súdu prvej inštancie, že založil svoje rozhodnutie aj na dôkaze, ktorý podľa žalobcu vykonaný nebol, ak vychádzal zo spisu vedeného na Okresom súde Humenné, pod sp. zn. 15C/59/2008, ktorého obsah neoboznámil. Žalobca v odvolaní aj niekoľko krát rozširuje svoju žalobu, jednak o sumu 150,-Eur, ktorú pôvodne považoval žalovaným za dôvodne strovenú zo sumy 850,-Eur, ako i o náhradu škody vo výške 33.193,919Eur vo vzťahu ku žalovanému a zákonnému sudcovi, ako i náhradu škody vo výške 10.000,-Eur vo vzťahu ku žalovanému (ku tejto už bolo na základe späťvzatia žalobcu rozhodnuté zastavujúcim uznesením z čl. 152), ako i škodu z konania vedeného pod sp. zn. 15C/59/2008 vo výške 38.600,-Sk. Tiež vytyka súdu, že mu neustanovil advokáta. Žalobca svoje odvolanie rovnako nepovažuje za poverenie pre Krajský súd v Prešove, aby vo veci konal.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení ku odvolaniu žalobcu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť, lebo žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by neboli predmetom jeho tvrdení a vyjadrení v priebehu doterajšieho konania.

6. Následne žalobca predložil súdu niekoľko, opäť obsahovo masívnych, no so sporom nesúvisiacich podaní, na čo vo svojom vyjadrení správne poukázal i žalovaný.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie, bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli, na webovej stránke súdu a žalobcovi minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech keďže napadnutý rozsudok je vecne správny, čím boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP).

8. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

9. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie v prejednávanom spore správne zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaný spor aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia tu napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu na strane druhej. Naproti tomu v priebehu odvolacieho konania žalobca nepredostrel relevantný argument majúci súvis s prejednávanou vecou, ktorý by bol takej povahy, že by mohol priniesť pre neho priaznivejšie rozhodnutie.

10. Možno teda naproti námietkam odvolateľa uzavrieť, že aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu dal súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatné argumenty strán sporu, pričom tak učinil v snahe garantovať stranám sporu ich právo na spravodlivé súdne konanie. Skutočnosť, že v tomto rozhodnutí neboli naplnené očakávania žalobcu, teda súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s jeho právnym názorom ešte neznamená, že došlo k porušeniu jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu totiž postupoval v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a majúc na pamäti základné právo strán sporu na súdnu ochranu, túto stranám sporu poskytol v požadovanej kvalite.

11. Odvolací súd osvojujúc si závery súdu prvej inštancie na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s relevantnými odvolacími námietkami žalobcu dopĺňa nižšie uvedené.

12. Nedôvodná je námietka žalobcu o tom, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie i na dôkaze, ktorý nevykonali. Ako to vyplýva z obsahu spisu (čl. 264), na pojednávaní dňa 18.08.2015, za účasti žalobcu bol podľa vtedy platného ust. § 129 OSP vykonaný dôkaz listinou, a to oboznámením sa s podstatným obsahom spisu Okresného súdu Humenné, sp. zn. 15C/59/2008.

13. Ďalej odvolací súd, a to v súvislosti s v odvolaní vyjadrenou nespokojnosťou žalobcu s procesným postupom a rozhodovaním sudcu súdu prvej inštancie upriamuje pozornosť na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 218/2010, podľa ktorého obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

14. O námietke zaujatosti vznesenej žalobcom vo vzťahu ku zákonnému sudcovi, bolo nadriadeným súdom rozhodnuté negatívne (čl. 295), a na opakované námietky podané z rovnakého dôvodu, ako i na námietky týkajúce sa procesného postupu alebo rozhodovacej činnosti, sa neprihliada.

15. Pokiaľ ide o niekoľkonásobnú zmenu žaloby učinenu žalobcom v odvolaní, tu odvolací súd poukazuje na ust. § 371 CSP, ktorý takúto dispozíciu v odvolacom konaní nepripúšťa a preto návrh na zmenu žaloby zamietol.

16. Ak žalobca súdu prvej inštancie vytýka, že mu neustanovil advokáta, ku tomu odvolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 30 OSP účinného od 01.01.2012 do 30.06.2016, oprávnenie ustanoviť právneho zástupcu účastníkovi pre súdne konanie prešlo zo súdov v plnom rozsahu do právomoci Centra právnej pomoci zriadeného zákonom č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení neskorších predpisov. V prípade, že účastník po 01.01.2012 požiadal súd o ustanovenie právneho zástupcu, súd bol povinný iba odkázať účastníka s jeho žiadosťou na príslušné Centrum právnej pomoci, nemohol však už o takejto žiadosti rozhodnúť, ani účastníkovi právneho zástupcu sám ustanoviť. Podľa právnej úpravy nového Civilného sporového poriadku účinnej od 01.07.2016 ostala súdu zachovaná len poučovacia povinnosť vo vzťahu k možnosti strán sporu obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Z obsahu spisu neplynie, aby bol žalobca požiadal súd o ustanovenie právneho zástupcu do 30.06.2016. Okrem toho bol žalobca súdom prvej inštancie o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci po 01.07.2016 poučený (čl. 314), preto aj táto jeho odvolacia námietka je nedôvodná.

17. Nesúhlas žalobcu s tým, aby jeho odvolanie prejednal Krajský súd v Prešove, nemožno považovať ani za kvalifikovanú námietku zaujatosti (§ 52 a násl. CSP), ani za kvalifikovaný návrh na prikázanie sporu inému súdu (§ 39 CSP), preto i on ostal bez právnej relevancie.

18. Po oznámení termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia žalobcovi, bolo z jeho strany dňa 05.08.2019 odvolaciemu súdu doručené opäť obsahovo masívne podanie. Pre odvolacie konanie mala relevanciu tá časť označeného podania, v ktorom žalobca žiadal nariadiť odvolacie pojednávanie a nesúhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia odvolacieho pojednávania, a to púhym vyhlásením rozhodnutia. Ku uvedenej sa žiada uviesť nasledovné. Pretože súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, resp. v odvolaní neboli žalobcom nanovo navrhnuté pred súdom prvej inštancie z jeho strany navrhnuté no nevykonané dôkazy a rovnako žalobca v odvolaní neuplatnil novoty (§ 366 CSP), nebolo na mieste nariaďovať odvolacie pojednávanie (§ 384 ods. 1 -3 CSP).

19. Odvolací súd preto podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil, keď tento správne rozhodol i o nároku na náhradu trov konania. Aj v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na správne a úplné odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v časti trov konania.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP).

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).